

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFCIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN

Verschijnt den 1sten en den 16den der maand

Redactie: Prins Hendrikstraat 7, Bandoeng.



ADRESSEN

Voorzitter: J. C. DE KEIJZER, Prins Hendrikstraat 7, Bandoeng, Telefoon 638.

Secretaris-Penningmeester: E. EMOR, Wilhelminastraat 33, Bandoeng.

Alle correspondentie te richten aan het
SECRETARIAAT, PRINS HENDRIKSTRAAT 7, BANDOENG.

DE AMBTELIJKE CITROEN.

Nog verdere salarisverlaging.....

Bij de Tweede Kamer is ingediend de Indische begroting voor 1935, waarin de volgende passage onze volle aandacht heeft.

„Ondanks de verlaging van de salarissen en van het peil van de pensioenen, het verschuiven naar de toekomst van een aanmerkelijk deel van de pensioenlasten en de daling van de uitgaven voor schuld is de druk van de personeelslasten en van de rente en aflossing in de laatste jaren relatief nog toegenomen. Een verdere aanpassing van de financiële positie van de landsdienaren aan de begroting, die tot de helft van 1929 gereduceerd is, zal niet kunnen uitblijven, al zal daarnaast ook voortdurende aandacht worden geschonken aan de mogelijkheden, die bij een voortgezette daling van den rentevoet, bij de verplichtingen voor schuld zouden kunnen ontstaan.”

Wij wreven ons de oogen uit toen wij het lasen, maar verandering in de geciteerde regelen bracht zulks ons niet.

Men schijnt opnieuw naar de ambtelijke salarissen te willen grijpen voor verdere bezuiniging, niettegenstaande nog slechts kort geleden bij de behandeling van de H. B. B. L. bijna de plechtige verzekering werd gegeven, dat deze salarissen wel de **minimum**-grens was, die men zich stelde.

Nog slechts kort geleden in ons blad van 1 September haalden wij de Regeeringsverklaring aan, dat een **nieuwe korting** op de salarissen van 1935 niet in het voornemen ligt, met de toevoeging, dat **voorschands** — zooals de gebruikelijke term luidt — **OOK NIET OVERWOGEN WORDT DAARTOE IN DE VOLGENDE JAREN OVER TE GAAN.**

Wij gaven toen reeds als onze meening weer, dat deze verklaring n.h.v. weinig waarde heeft en aan grooten twijfel onderhevig, als wij dat zien in het licht van de Regeeringsverklaring in eerste termijn, waarbij toch niet de verzekering kon worden gegeven, dat verder aan de personeels-regelingen niet zal worden getornd, omdat het niet zeker vaststaat, dat men er kan komen, **zonder opnieuw offers van de ambtenaren te vragen.**

Met voorbeelden werd reeds aangetoond, dat uit deze regelingen groter nadeel voortspruiten dan **uniforme kortingen**, en vertrouwen wij, dat nog maatregelen zullen worden getroffen, welke aan **dezen twijfel** van de ambtenaren een einde zal maken.

Welaan, de Regeeringsverklaring door Minister Colijn heft allen twijfel dienaangaande op en de ambtenaren hebben zich voor te bereiden voor een nog vaster aantrekken van den buikriem, hoewel hieraan grenzen moeten worden gesteld, aangezien **geen leven mogelijk zal zijn met botten alleen** en dit leven heeft men ten eenenmale noodig om den Staat te kunnen schragen in haar pogen tot saneering en tot behoud van dien Staat. Anders..... zouden wij heel spoedig in de

Regeeringsbureaux de „danse macabre” zien opvoeren, en daarop liefst nog extra opcenten gemakkelijksbelasting voor heffen. Maar badinage aparté.

De leuze voor verdere verlagingen is heel vernuftig omschreven in het woord **aanpassing**. Hieraan wijdt de „Ind. Crt.” nog de volgende rake beschouwingen :

„Er moge dan in het zicht van deze nieuwe bedreiging, herinnerd worden aan mogelijkheden, welke tot dusver niet of nauwelijks onder de oogen werden gezien. Zij laten zich omschrijven door het begrip **aanpassing**. In durende verlaging der inkomsten van de landsdienaren ligt geen **aanpassing** besloten. Zij is weinig meer dan een bezuiniging : op crediet.

Ware **aanpassing** is slechts mogelijk indien de Indische regeering ten aanzien van de structuur der staatshuishouding geheel overstag gaat. Die structuur moet zich aanpassen aan de geheel gewijzigde tijdsomstandigheden. En daar is nog zelfs geen begin mee gemaakt.

Nog altijd is de bovenbouw van deze maatschappij te zwaar en te breed. Nog altijd zuchten wij onder den druk van een teveel aan bestuursapparaten en een teveel aan technische diensten. Nog altijd heeft geen samensmelting van instanties en diensten, welke gelijke functies verrichten. En zoolang dit niet gebeurt, kan van wezenlijke inkrimping der uitgaven geen sprake zijn en is het onbillijk om telkens weer opnieuw de salarissen als sluitpost der begrooting te hanteren.

Ook om andere redenen staat de minister in zijn suggestie, opnieuw naar de salarissen te grijpen, zeer zwak. Het is ook tot Indië doorgedrongen, dat de heer Colijn de kracht en den moed mist om voor de eigen huishouding de zoo noodzakelijke bezuinigingen en hervormingen ter hand te nemen en door te voeren. Er werd nog zeer onlangs in ons blad aan herinnerd.

De minister van Financiën wees de oorzaak van dit gemis aan doortastendheid onverholen aan : **vrees voor verzet**. Het is die vrees welke de Nederlandsche regeering de handen bindt en bij de Indische regeering in activiteit op het stuk der bezuiniging ver ten achter doet blijven. Is het dan wellicht afwezigheid van vrees voor verzet, welke den heer Colijn ten aanzien van Indië op steeds lager salarissen doet aandringen ?

De Indische landsdienaren hebben de tallooze aanslagen op hun positie en inkomsten tot dusver ondergaan in het besef van hun onvermijdelijkheid. Er is weinig gemurmureer over gehoord. Van verzet is geen sprake geweest. Men erkende ten laatste, dat het niet anders kon.

Maar men moet den boog nu niet te strak gaan spannen. Men moet in die afwezigheid van eenig verzet nu vooral niet gaan zien een bewijs, dat er nog wel wat meer af kan en dat de Indische Regeering in de regeling van de salarissen naar beneden nog wel eenige stappen verder kan gaan.”

**

Zoo zij het.

..... en onze Pensioenkortingen ?

In de vorige B. A. maakten wij melding van den Volksraadsvraag inzake een tijdelijke korting op de nieuwe pensioenen, welke meer bedragen dan de volgens de oude regeling toegekende overeenkomstige pensioenen verminderd met de 17 % korting.

Het „Bat. Nsbld.” van 13 November meldt hieromtrent het volgende :

„Zooals in ons blad gememoreerd werd, ligt het in de bedoeling de korting op de oude B. B. L. pensioenen in 1936 te verhoogen.

Hierbij doet zich echter de moeilijkheid voor, dat een over de geheele linie hooger kortingspercentage tot grove onbillijkheden zou voeren, waar de vroegere bezoldigingen in tal van gevallen met minder of niet veel meer dan 17 % — het tegenwoordige percentage der pensioenorting — zijn gedaald, zoodat vele gepensioneerden minder zouden ontvangen dan hun opvolgers, welke op den nieuwen grondslag pensioen trekken.

Om dit te voorkomen is de Regeering voornemens de verhooging van het kortingspercentage te beperken tot die gevallen, waarin het oude pensioen na korting alsnog meer zou bedragen dan het maximale pensioen in de overeenkomstige betrekking op H. B. B. L. basis.

Gepensioneerden, wier inkomsten boven dit maximum uitgaan, zullen dit meerdere hoogstwaarschijnlijk op het altaar des vaderlands hebben te offeren”.

Telkens weer wordt eene wijziging noodzakelijk gemaakt als gevolg van de niet doordachte invoering van de H. B. B. L.

Consequenties van de zeer uiteenlopende herwaardeering van deze H. B. B. L. zijn echter, dat voor tal van gepensioneerden de bestaande korting moet worden verminderd of opgeheven, ja zelfs een toeslag op de oude pensioenen moet worden toegekend in die gevallen, dat zij bij de maximale nieuwe pensioenen zouden achterblijven.

Vermindering of intrekking van de toegepaste pensioenorting komt echter niet overeen met de bedoeling de korting op de oude B. B. L. pensioenen te verhoogen, en hiermede wordt wederom een stap gezet tot een verdere verhooging van den chaos op de salaris- en pensioenregelingen.

Wij schreven in ons vorig No. dat wij met angst en vreeze verdere verslechtingen tegemoet zien. In het voorgaande zijn het weer onze salarissen en pensioenen, die wederom een veer zullen laten.

Hoe geheel anders is dit in het buitenland. Wat hier niet kan (of wil men niet?) blijkt mogelijk te zijn elders.

Volgens de berichten in de dagbladen gaat de overheid in Amerika en in de Straits geleidelijk over tot intrekking of vermindering van de kortingen op de ambtenarensalarissen. Dit bleek mogelijk omreden aldaar geen H. B. B. L. noodzakelijk was.

In Indië worden de kortingen al maar verhoogd en tenslotte vastgesmeed aan de nieuwe salarisregeling. Nochtans zal ook dit niet voldoende zijn en een nieuwe korting op het nieuwe wacht ons.

In Frankrijk gaat men over tot verhooging van de in het begin van dit jaar verminderde pensioenen. Deze werden toch volgens een bericht in het A. I. D. door de huidige regeering op krasse wijze verlaagd en zullen thans met 15 tot 20 % worden verhoogd.

President Doumerque heeft toegegeven, dat de kortingen in de praktijk te groot zijn gebleken.

In het vervolg zullen in Frankrijk de pensioenen 50 tot 60 % van het gemiddelde salaris bedragen, terwijl zij die dienst in de koloniën hebben gedaan, zelfs 78 % van hun gemiddeld salaris zullen krijgen.

Wij zouden haast wenschen tot de groep van Fransche koloniale ambtenaren te behooren. Een pensioen van 78 % is voor Indië een schoone droom!

Nochtans is er alle aanleiding de motie de Hoog, Fruin en Smith, opgenomen in de B. A. van 15 September, in herinnering te brengen. Opvoering van dit maximum als ouderdomspensioen tot 56 % schijnt niet onmogelijk.

Wij vertrouwen dat de Volksraad bij de nieuwe behandeling van de pensioenregeling dit punt wederom aan de orde zal stellen.

ALGEMEENE VERGADERING 1935.

Wij herinneren hiermede nogmaals afdeulingsbesturen en verspreide leden op de indiening van voorstellen voor de in de Pinksterdagen te houden Algemeene Vergadering vóór ultimo December a.s.

Voorstellen met toelichting worden gaarne ingewacht aan het adres van ons Secretariaat, Prins Hendrikstraat 7, te Bandoeng.

HOOFDBESTUUR.

INHOUDING BELASTING.

Per 1 Januari 1935.

Eenigen tijd geleden zijn alle Chefs van Gouvernementskantoren benoemd tot onbezoldigd belastinggaarder ten opzichte van de verplichtingen van hun personeel tegenover den fiscus. Met de strengste straffen werd bedreigd hij, die dit baantje niet opvatte met den ernst, waarmede de fiscus deze zaak behandeld wenschte te zien, aldus het „Bat. Nblid.”

Blijkbaar hebben deze onbezoldigde belastinggaarden ondanks de bedreigingen hun plicht niet naar behooren vervuld, want het blad vernam, dat het volgens een B. V. G. S., een van die stijlvolle ukases, waarvan de Algemeene Secretaris het geheim bezit, in het voornemen ligt, uitvoering te geven aan de door den Volksraad aangenomen motie Smith c.s. bij de behandeling der begroting voor 1935 om een verplichte inhouding op de ambtenaars-salarissen van de inkomsten en personeele belasting af te kondigen. Met intrekking dan van het besluit, waarbij de dienstcheefs tot onbezoldigd belastinggaarder werden aangewezen.

Een definitieve regeling van deze aangelegenheid zal vermoedelijk reeds met ingang van het nieuwe belastingjaar ingevoerd worden aldus „de Locomotief”.

DE VRIJWILLIGE AFVLOEIING

Wijziging van de voorschriften in verband met het nieuwe Pensioenreglement.

De 1ste Gouvernements Secretaris heeft de volgende brief dd. 12 November tot de hoofden der departementen van algemeen bestuur gericht:

Bij het Regeerings rondschrijven van 5 Februari jl. No. 336a/C (Bijblad No. 13170) zijn voorschriften gegeven voor een beperkte vrijwillige afvloeiing.

De bedoeling daarvan was een blijvende vermindering van het ambtenarencorps te bereiken, om welke reden de gelegenheid tot vrijwillige opwachtgeldstelling slechts is geopend voor hen, die onmiddellijk na of binnen hun wachtgeldtermijn aanspraak zullen verkrijgen op pensioen, dit zijn dus zij, die op grond van hun leeftijd en dienstdienst ten hoogste vijf jaren zijn verwijderd van het tijdstip, waarop de evenbedoelde aanspraak zal ontstaan.

Uit deze overweging is alinea 5 van het bovenaangehaald rondschrijven voortgevloeid; daarbij werd voor zoover betreft de A-pensioengroep vooruitgelopen op de toenmaals aanhangige wijziging van het Indisch burgerlijk pensioenreglement, welke o.m. de mogelijkheid tot het toekennen van een evenredig pensioen bij het bereiken van den pensioengerechtigden leeftijd inhield.

In verband hiermede was het noodig den leeftijd, waarop vrijwillige afvloeiing mogelijk zou zijn voor het

tot de A-pensioengroepen behorende personeel op 5 jaren hooger te stellen dan voor de tot de andere groepen behorende landsdienaren.

Inmiddels echter is in artikel 6 b, lid (2) van het gewijzigde Indisch burgerlijk pensioenreglement (Staatsblad 1934 No. 554) voor alle burgerlijke landsdienaren, die aan de daar gestelde voorwaarden voldoen, de mogelijkheid geopend om bij het bereiken van den 45-jarigen leeftijd evenredig pensioen te verkrijgen, zoodat voor het thans nog bestaande verschil tusschen de bovenbedoelde groepen geen grond meer bestaat, en **voor alle personen, onverschillig tot welke pensioengroep zij behooren, de leeftijd, waarop vrijwillige afvloeiing kan worden toegestaan, kan worden gesteld op 40 jaar.**

In verband met het vorenstaande dient de hoogerbedoelde circulaire te worden gewijzigd, zooals hieronder is aangegeven.

De alinea's 5 en 6 worden gelezen als volgt :

„De ambtenaren, die daarvoor in aanmerking wenschen te komen, zullen ten minste 40 jaar oud dienen te zijn, terwijl zij tien voor pensioen tellende dienstjaren moeten hebben”.

„Aan deze landsdienaren zal bij hun vrijwillig ontslag uit de betrekking wachtgeld wegens overcompleet worden verleend voor ten hoogste 5 jaar en uiterlijk tot aan het tijdstip, waarop zij in het genot van pensioen kunnen worden gesteld”.

Alinea 8 wordt gelezen als volgt :

„De aandacht van betrokkenen ware er voorzoover noodig op te vestigen, dat in artikel 6 b (2) der nieuwe pensioenbepalingen (Staatsblad 1934 No. 554) een voorschrift is opgenomen, volgens hetwelk aan, wegens overcompleet uit de betrekking ontslagen landsdienaren, die op het moment van hun ontslag een diensttijd van tenminste 10 jaar in rekening konden brengen, bij het bereiken van den 45-jarigen leeftijd een evenredig pensioen kan worden toegekend”.

(Onze Courant).

HET BUITENLANDSCH VERLOF.

Bij ordonnantie zijn vastgesteld de bepalingen, strekkende tot wijziging van de overgangsbepalingen betreffende de buitenlandsche verloven, vervat in de ordonnantie van 21 November 1931 (Staatsblad No. 465), en tot beperking der derde verloven voor burgerlijke en militaire landsdienaren.

De betreffende bepalingen laten wij hieronder volgen.

Buitenlandsch verlof.

Staatsblad 1934 No. 588.

Artikel 1.

Artikel 2 der ordonnantie van 21 November 1931 (Staatsblad No. 465) wordt gelezen als volgt ;

Artikel 2.

Overgangsbepaling.

1. Ten aanzien van het verleen van verlof wegens langdurigen dienst aan op 1 Januari 1932 in dienst zijnde, niet voor den vasten Indische dienst uitgezonden burgerlijke landsdienaren met een bezoldiging van minder dan f 400.— doch van ten minste f 125.— 's maands blijft de in artikel 1 van deze ordonnantie bedoelde wijziging buiten toepassing :

- a. indien betrokkene een echtgenoot dan wel een bloed- of aanverwant in de eerste graad heeft, die op genoemd tijdstip in Europa verbleef en op de datum, waarop betrokkene in verband met het hem (haar) te verleen verlof zijn (haar) betrekking zal nederleggen, zonder inmiddels in Nederlandsch-Indië te zijn geweest, nog in Europa verblijf houdt ;
- b. indien betrokkene als militair der Land- of Zee-macht is uitgezonden en — behoudens de bevoegdheid van den Gouverneur-Generaal om in bijzondere gevallen anders te beslissen — rechtstreeksch van de militaire naar de burgerlijke dienst is overgegaan ;
- c. indien betrokkene onder kort dienstverband is uitgezonden en zonder onderbreking van den diensttijd in vasten Indischen dienst is overgegaan.

2. Met inachtneming overigens van de bepalingen van het in artikel 1 van deze ordonnantie genoemde reglement kan, behoudens het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, aan de op 1 Januari 1932 in 's Lands dienst zijnde, niet voor den Indischen dienst uitgezonden burgerlijke ambtenaren die op dat tijdstip een bezoldiging van minder dan f 400.—, doch van ten minste f 125.— genieten, nog een buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst of een daarvoor in de plaats tredend binnenlandsch verlof worden verleend, ingaande op uiterlijk 1 Januari 1936, indien zij na hun indiensttreding, dan wel na hun laatstgenoten buitenlandsch verlof, tenminste 8 jaren dienst in Nederlandsch-Indië hebben.

3. Buitenlandsche verloven, verleend aan niet voor den vasten Indischen dienst uitgezonden burgerlijke Landsdienaren, die op het tijdstip van ingang van hun verlof een bezoldiging van minder dan f 400.— zou bedragen, welke zijn ingegaan of zullen ingaan uiterlijk op 1 Januari 1936, blijven van kracht voor den tijdsduur, waarvoor zij zijn of zullen worden verleend, dan wel op den van voet artikel 9, lid 1 en 2, van bedoeld reglement zijn of zullen worden verlengd.

4. Bij het toekennen van verloven, welke ingaan uiterlijk op 1 Januari 1937, wordt, indien de onder de werking der H. B. B. L. genoten bezoldiging minder dan f 400.— zou bedragen, voor de toepassing van deze ordonnantie onder bezoldiging verstaan de ongekorte wedde, welke door betrokkenen in de door hem vóór

1 Januari 1935 bekleede functie, tot aan dien dag zou zijn genoten, bijaldien de M. B. L. 1925/'31 gedurende het geheele jaar 1934 van kracht ware gebleven.

5. Aan degenen, die van de hun op grond van de leden 2 of 4 van deze overgangsbepaling toekomende aanspraak op buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst gebruik maken en *tijdig* daartoe strekkend verzoek hebben gedaan, kan, indien het dienstbelang zich tegen dadelijke inwilliging van het verzoek verzet, zoodanig verlof na bekomen goedkeuring van den Gouverneur-Generaal met ingang van een voor ieder bijzonder geval te bepalen later tijdstip worden verleend.

6. In uitzonderlijke gevallen is, met afwijking van de vorige bepalingen van dit artikel, De Gouverneur-Generaal bevoegd een buitenlandsch verlof toe te staan.

Artikel 3.

Deze ordonnantie treedt in werking met ingang van de dag na dien harer afkondiging en werkt terug tot 1 April 1934.

Het Derde Verlof.

Staatsblad 1934 No. 589.

Artikel 1.

In artikel 2 van het Reglement op het verleen van verloven aan Europeesche ambtenaren in Nederlandsch-Indië (Indisch Staatsblad 1892 No. 235) zooals dat sedert is gewijzigd en aangevuld, wordt de laatste zinsnede van het tweede lid gelezen als volgt :

„Aanspraak op verlof wegens langdurigen dienst wordt driemaal verkregen, telkens na tenminste zes volle jaren dienst in Nederlandsch-Indië, met dien verstande dat voor hen, die de 45-jarige leeftijd nog niet hebben bereikt, aanspraak op een derde verlof wegens langdurigen dienst niet eerder wordt verkregen dan na ten minste 21 volle jaren dienst in Nederlandsch-Indië. Echter zullen zij, die op 1 Januari 1935 reeds tweemaal in het genot van buitenlandsch verlof zijn geweest, in elk geval aanspraak op een derde verlof wegens langdurigen dienst kunnen doen gelden zeven en een half jaar na ommekomst van het laatste verlof”.

Artikel 2.

Deze ordonnantie treedt in werking met ingang van 1 Januari 1935 en is niet van toepassing op hen, die op grond van de bestaande bepalingen reeds voor die datum aanspraak hebben verkregen op een derde verlof wegens langdurigen dienst.

Resumeerend vatten wij de belangrijkste wijzigingen van het b. v. als volgt samen ;

1. *Vóór 1 Januari 1936 moet men dus acht jaren dienst hebben en een bezoldiging tusschen f 125.— en f 400.— dan wel*

2. *Vóór 1 Januari 1935 moet men minstens een salaris hebben van f 400.— volgens de oude B. B. L. '25 en voor 1 Januari 1937 zes dienstjaren.*

Voor het derde verlof gelden :

1. *Na het bereiken van den 45-Jarigen leeftijd kan men voor de 3de maal met buitenlandsch verlof gaan na 6 jaren dienst., aldus geen wijziging*

2. *Wie nog geen 45 jaar is, zal voor de 3de maal met verlof mogen gaan :*

a. *na 21 volle jaren dienst in Ned. Indië of*

b. *na 7½ jaar dienst in Ned. Indie, na ommekomst van het 2de verlof mits hij dit 2de verlof vóór 1 Januari 1935 heeft genoten.*

GEORGANISEERD OVERLEG.

In de Algemeene Vergadering van het V. V. O. werd door den Voorzitter in zijn openingsrede het volgende gezegd t.a.v. het.

Georganiseerd Overleg.

„Wij willen thans een oogenblik stilstaan bij het overleg inzake algemeene ambtenaarsaangelegenheden, zooals dat vanaf eind 1923 bestaat.

Naarmate het aantal en de beteekenis van de ten opzichte van de ambtenaren voorgenomen bezuinigingsmaatregelen toenamen, trad de arbeid van de Commissie van georganiseerd overleg meer en meer op den voorgrond.

Ons Verbond heeft de instelling van dit voor Indië nog nieuwe instituut allerminst met-onverdeelde instemming ontvangen. Zoowel ten aanzien van de aan die Commissie toegekende bevoegdheden als wat betreft de vastgestelde werkwijze bestonden naar onze meening groote onvolkomenheden, terwijl ook de aanwijzing van tot vertegenwoordiging gemachtigde organisaties aanleiding gaf tot ernstige critiek. Niettemin achtten wij het onverantwoord deze mogelijkheid van gereglementeerde samenwerking met de Regeering onbenut te laten, zoodat tot voorloopige deelname werd besloten. Later zou dan uitgemaakt kunnen worden of de praktische ervaringen al dan niet tot uittreden zouden nopen.

Het Verbondsbestuur meent thans te kunnen verklaren, dat het georganiseerd overleg — ook in den huidige verre van volmaakte vorm — in de achter ons liggende periode nuttigen en voor de ambtenaren waardevollen arbeid heeft verricht.

Voor al onder de tegenwoordige omstandigheden concentreert zich een belangrijk deel van de actie van het georganiseerde Overheidspersoneel in deze Commissie en al mag daarvan uiteraard niet het gevolg zijn, dat andere middelen onbenut blijven, toch kan groote beteekenis niet aan het werk van de Commissie worden ontzegd.

De moeilijkheden, welke het overleg in deze eerste twee jaar van zijn bestaan ondervond, zijn zeker niet gering en sproten voor een aanzienlijk deel voort uit de omstandigheden, dat lang niet alle hoge instanties met deze nieuwe regeling waren ingenomen, waarvan een

enkele maal zelfs openlijk blijkt werd gegeven. Daarnaast was het weinig bemoedigend te moeten ervaren, dat te dikwijls de Commissie gepasseerd werd bij het vaststellen van regelingen, welke op het terrein van algemeene ambtenaarsaangelegenheden thuis behoorden en dat de resultaten van het overleg in bijna alle gevallen, waarin het plaats had, ver beneden de verwachtingen bleven, ook al mag niet ontkend worden, dat in meerdere gevallen op zich zelf niet onbelangrijke verbeteringen werden bereikt.

Ongetwijfeld werden de resultaten van het overleg mede ongunstig beïnvloed doordat de te behandelen onderwerpen vooraf reeds zoo goed als alle adviseerende instanties hadden doorlopen en veelal slechts de Volksraad nog gehoord moest worden. Het stadium, waarin de Commissie werd ingeschakeld, was daardoor wel zeer ongunstig en het verlangen naar een betere oplossing deed zich dan ook reeds spoedig gevoelen".

Betere werkwijze.

„Naar het zich laat aanzien is in dit opzicht binnenkort verbetering te verwachten. De Regeering heeft zich n. l. bereid verklaard om de Commissie in de naaste toekomst alvast informeel te doen hooren zoodra tot haar competentie behorende aangelegenheden in het begin-stadium van voorbereiding verkeerden, d. w. z. wanneer bij de betreffende autoriteit het voornemen bestaat nieuwe bepalingen betreffende algemeene ambtenaarszaken te doen uitwerken en aanhangig te maken. Van ongeveer laatste, wordt de overlegcommissie dan eerste adviseerend lichaam, hetgeen natuurlijk belangrijk ten goede kan komen aan den invloed van de uite brengen adviezen. Aangezien daarnaast de Commissie gelegenheid zal blijven behouden tot het uitbrengen van advies in het eindstadium van voorbereiding, beteekent de nieuwe werkwijze, welke als proef zal worden ingevoerd, een uitbreiding van het overleg, dat zal kunnen leiden tot een meer bevredigende gang van zaken. *)

Wij meenen in deze taak-uitbreiding een bewijs te mogen zien, dat het vele en verdienstelijke werk, tot nu toe door de Commissie geleverd, niet aan de aandacht van de Regeering is ontsnapt en dat Harerzijds medewerking verleend word, teneinde het overleg meer doeltreffend te maken. Wanneer daarbij in het vervolg met groote nauwkeurigheid wordt gewaakt tegen het treffen van algemeene maatregelen op personeelsgebied buiten het georganiseerd overleg om en bovendien vooral ook in de uiteindelijke beslissingen op meer sprekende wijze tot uiting komt de bereidwilligheid om aan billijke en behoorlijke gemotiveerde verzoeken

van de overleg-commissie gehoor te geven, dan zal het nut van deze wijze van samenwerking tusschen Regeering en ambtenaren allengs meer algemeen worden ingezien en kan ook daardoor een verbetering van de bestaande verhoudingen bevorderd worden.

De loflijk wijze, waarop de Commissie voor georganiseerd overleg in het algemeen haar taak heeft vervuld en de van ernstige studie en groote deskundigheid getuigende adviezen, welke vooral het laatste jaar over zeer omvangrijke en belangrijke vraagstukken werden uitgebracht, heeft de waardeering voor haar arbeid aanzienlijk gestimuleerd, ook buiten den kring van de direct-belanghebbende ambtenaren. In den Volksraad is daarvan meermalen blijkt gegeven en werd zelfs van een zijde, die vroeger twijfel opperde aan de doelmatigheid van het overleg, op tijdige toezending van de adviezen aangedrongen. Bij de behandeling van het ingewikkelde onderwerp der salarisherziening heeft de Volksraad zelfs het door de Commissie van overleg samengestelde advies als richtlijn gebezigd."

Prof. Zeijlemaker.

Met groote waardeering maken wij in dit verband melding van den zeer waardevollen steun, welken de Commissie gedurende een moeilijke en drukke periode van haar bestaan heeft mogen ondervinden van haar onlangs afgetreden voorzitter, Professor Mr. Zeijlemaker, wiens buitengewone belangstelling, scherp vernuft en eminente leiding er zooveel toe hebben bijgedragen, dat goed werk verricht kon worden. De verbetering in de werkwijze, welke wij zooeven aankondigden, is hoofdzakelijk te danken aan zijn intermediair. Professor Zeijlemaker heeft steeds de belangen van het georganiseerd overleg krachtig behartigd en verdient daarvoor de hulde en oprechten dank van de ambtenaren, waaraan wij hier gaarne openlijk uiting geven.

Ons Verbond zal het werk in het georganiseerd overleg moeten blijven beschouwen als een zeer belangrijk deel van zijn veelomvattende taak. Het zal er krachtig toe moeten medewerken, dat dit overleg zich zoo spoedig mogelijk verder ontwikkelt en dat het onder leiding van zijn nieuwen voorzitter,

Mr. Peekema,

steeds nuttiger werk zal kunnen verrichten, dat de algemeene positie van den Indischen ambtenaar slechts ten goede kan komen.

**

*) Wij kunnen thans melding maken van de invoering van de betere werkwijze t.a.v. de meene onderwerpen en wenschen de Commissie geluk met dit voordeel Red.

LEDEN WERFT LEDEN!

Regeling voor het verleenen van verloven buiten bezwaar van het Land en ontslag uit de betrekking op verzoek, zonder gelijktijdig ontslag uit 's Lands vasten dienst, alsmede voor toekenning van inkomsten bij niet-herplaatsing na dusdanig verlof of ontslag.

Bij B. G. S. van 20 October 1934 No. 2538/C ontving de C. G. O. betreffende bovengenoemd onderwerp de ondervolgende concept-regeling ter adviseering.

§ 1. Binnenlandsch verlof buiten bezwaar van het land en zijn gevolgen.

Artikel 1.

Aan burgerlijke landsdienaren in vasten of tijdelijken dienst van het land kan in bijzondere gevallen uit hoofde van gewichtige persoonlijke motieven, ter beoordeeling van de in artikel 11 van deze regeling bedoelde gezaghebbenden, zoo 's Lands belang zich niet daartegen verzet, binnenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land worden verleend voor den tijd van ten hoogste zes maanden, behoudens verlenging van dien termijn na bekomen machtiging van den Gouverneur-Generaal.

Artikel 2.

(1) Binnenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land heeft verlies van de betrekking ten gevolge. De opengevallen betrekking wordt echter gedurende ten hoogste zes maanden opgehouden, tenzij de belangen van den dienst zich daartegen verzetten.

(2) Wordt het verlof buiten bezwaar van het Land genoten in aansluiting op een ander verlof, dan wordt voor de toepassing van dit artikel zoodanig ander verlof beschouwd als verlof buiten bezwaar van het Land.

Artikel 3.

De landsdienaar, wien binnenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land is verleend, geniet slechts activiteitsinkomsten tot den dag van ingang van dit verlof.

Eventueel te veel genoten activiteitsinkomsten worden door hem teruggestort.

Artikel 4.

Indien een in vasten dienst zijnd landsdienaar, wien binnenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land is verleend op den voet van artikel 1 van deze regeling, zich onmiddellijk na beëindiging van het het verlof voor herplaatsing aanmeldt dan wel wegens ziekte geen betrekking kan aanvaarden, kan hem tot wederopzeggens wachtgeld of onderstand worden toegekend, op den voet van de bepalingen in de artikel 2, 3 en 5 van het reglement voor de toekenning van wachtgeld, enz. in Staatsblad 1934 No. 209.

§ 2. Ontslag uit de betrekking op verzoek (zonder gelijktijdig ontslag uit 's Lands vasten dienst) en zijn gevolgen.

Artikel 5.

Aan Europeesche burgerlijke landsdienaren in vasten dienst van het Land, kan in bijzondere gevallen, zoo op hun behoud voor den landsdienst zooveel prijs wordt gesteld, dat termen bestaan om de gelegenheid tot terugkeeren in 's Lands dienst eenigen tijd voor hen open te houden, op hun verzoek ontslag uit de betrekking worden verleend, zonder gelijktijdig ontslag uit 's Lands vasten dienst. Na verloop van twee jaren zal dit ontslag uit de betrekking door een ontslag uit 's Lands dienst worden gevolgd, zoo de betrokkene zich niet binnen dien termijn voor herplaatsing aanmeldt.

Artikel 6.

Ontslag uit de betrekking als bedoeld in het vorig artikel heeft, indien de betrokkene op de voor die betrekking bestemde ranglijst was geplaatst, afvoering daarvan tengevolge. Treedt de betrokkene binnen zes maanden weder in dienst, dan herneemt hij zijn vroegere plaats op de ranglijst. Deze termijn kan in bijzondere gevallen door den Gouverneur-Generaal worden verlengd.

Artikel 7.

Indien een op den voet van artikel 5 van deze regeling uit de betrekking ontslagen ambtenaar na ommekomst van den gestelden termijn door ziekte belet wordt zijn wekzaamheden te vervatten, alsmede wanneer zijn herplaatsing niet mogelijk is door voltalligheid van formaties, kan hij bij gebrek aan middelen van bestaan in het genot worden gesteld van onderstand op den voet van de bepalingen in artikel 5 van het reglement voor de toekenning van wachtgeld enz. in Staatsblad 1934 No. 209.

§ 3. Buitenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land en zijn gevolgen.

Artikel 8.

(1) Onverminderd het in de artikelen 2 (3) en 9 (2) van het „Reglement op het verleenen van verloven naar Europa aan Europeesche ambtenaren in Nederlandsch-Indië” en in de artikelen 3 en 4 van de „Regeling omtrent verleenen van kort verlof naar plaatsen buiten Nederlandsch-Indië gelegen” omtrent buitenlandsche verloven buiten bezwaar van het Land bepaalde, kan in bijzondere gevallen uit hoofde van gewichtige persoonlijke motieven, ter beoordeeling van de in artikel 11 van deze regeling genoemde gezaghebbenden, aan landsdienaren in vasten of tijdelijken dienst van het Land verlof buiten bezwaar van het Land naar plaatsen buiten Nederlandsch-Indië worden

verleend voor ten hoogste een jaar, behoudens verlenging van dien termijn na bekomen machtiging van den Gouverneur-Generaal.

(2) De bepalingen in de artikelen 2 en 3 van deze regeling vinden ten aanzien van de in lid (1) bedoelde verloven overeenkomstige toepassing.

(3) Een op den voet van artikel 4 van de „Regeling omtrent verleen van verlof naar plaatsen buiten Nederlandsch-Indië gelegen” (Staatsblad 1910 No. 643) boven het in artikel 3 dier regeling vermeld maximum verlengd verlof brengt verlies van de betrekking mede.

Artikel 9.

Behoudens het in het volgende artikel bepaalde kan aan den in vasten dienst zijnden landsdienaar, indien hij zich na beëindiging van een hem verleend buitenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land aanmeldt voor hervatting van den dienst, dan wel wegens ziekte geen betrekking kan aanvaarden, wachtgeld of onderstand worden toegekend op den voet van de in artikel 4 van deze regeling genoemde bepalingen.

Artikel 10.

(1) Ten aanzien van de inkomsten toe te kennen aan den landsdienaar, die terugkeert van een buitenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land, hetwelk hem voor niet langer dan 6 maanden is verleend in aansluiting op een buitenlandsch verlof wegens ziekte of wegens langdurigen dienst, wordt gehandeld als bij terugkeer van wegens langdurigen dienst verleend buitenlandsch verlof, bijaldien de betrokkene niet kan worden herplaatst.

(2) Op dezelfde wijze als in het vorig lid bedoeld, zal worden gehandeld ten aanzien van den landsdienaar, wiens op den voet van de regeling in Staatsblad 1910 No. 643 verleend verlof met niet meer dan drie maanden is verlengd.

§ 4. Tot toepassing dezer regeling bevoegde gezaghebben.

Artikel 11.

Verlof buiten bezwaar van het Land en ontslag uit de betrekking zonder gelijktijdig ontslag uit 's Lands vasten dienst op den voet van deze regeling worden verleend door :

a. den Gouverneur-Generaal aan den Vice-President en de leden van den Raad van Nederlandsch-Indië, den President, de Vice-Presidenten en de leden van het Hooggerechtshof, den Procureur-Generaal en de Advocaten-Generaal bij het Hooggerechtshof, den Voorzitter en de leden van de Algemeene Rekenkamer, de Hoofden van Gewestelijk Bestuur en verder aan alle niet onder b tot en met h vallende landsdienaren ;

- b. den Vice-President van den Raad van Nederlandsch-Indië aan het aan den Raad toegevoegd personeel ;
- c. den Voorzitter van den Volksraad aan het bij dien Raad aangesteld personeel ;
- d. den Voorzitter van de Algemeene Rekenkamer aan het personeel van dat College ;
- e. den Algemeenen Secretaris aan het personeel der Algemeene Secretarie ;
- f. den Voorzitter van den Raad van Departementshoofden aan het aan dien Raad toegevoegd personeel ;
- g. de Hoofden der Departementen van algemeen bestuur aan de administratief tot hun Departement behorende landsdienaren ;
- h. den Directeur van Justitie aan de landsdienaren, die bij het Hooggerechtshof en bij het Parket van den Procureur-Generaal werkzaam zijn.

Artikel 12.

Wachtgeld en onderstand op den voet van deze regeling worden toegekend door de gezaghebbenden genoemd in artikel 22 van het reglement op de toekenning van wachtgeld enz. in Staatsblad 1934 No. 209.

TOELICHTING

Aan de toelichting op het ontwerp ontleenen wij nog het volgende.

Artikel 1.

Krachtens het besluit van 24 Juni 1932 No. 32 (Bijblad No. 12843) kunnen aan landsdienaren binnenlandsche verloven buiten bezwaar van het Land worden verleend.

De gevolgen van zoodanig verlof zijn vrijwel geheel afgewenteld op den belanghebbende, wijl na beëindiging van dusdanig verlof geen aanspraak op herplaatsing bestaat en bij niet herplaatsing geen wachtgeld doch slechts, en dan nog alleen bij gebrek aan middelen van bestaan, onderstand kan worden toegekend (Bijblad No. 11189).

Deze regeling werkt dan ook niet in alle opzichten bevredigend. De praktijk heeft uitgewezen, dat behoefte bestaat aan een regeling, welke het mogelijk maakt aan een landsdienaar te vergunnen eenigen tijd buiten bezwaar van het Land met verlof te gaan, zonder dat hij daarbij overigens abnormale risico's loopt.

Voor een dergelijke afwezigheid van niet te langen duur, welke ook voor den dienst, inzonderheid in tijden van inkrimping van formaties voordeel kan hebben, is de term „verlof buiten bezwaar van het Land” geëigend. Een termijn van 6 maanden komt als normale duur van deze verloven voor zoover binnenslands genoten alleszins voldoende voor ; voor de buiten-

landsche verloven buiten bezwaar van het Land is in artikel 8 een termijn van een jaar gekozen. Dit verlof buiten bezwaar van het Land is in hoofdzaak bedoeld voor hen, die voornemens zijn terug te keeren, niet voor hen, die b.v. op proef een andere (particuliere) betrekking wenschen te aanvaarden, met de bedoeling daarin zoo mogelijk te blijven. Wel kan verlof worden verleend in het geval van tijdelijke werkzaamstelling buiten de dienst van aflopenden aard, indien althans niet een andere constructie beter wordt geoordeeld.

Artikel 2.

De opengevallen betrekking zal voor ten hoogste zes maanden worden *opengehouden*, zulks overeenkomstig de bestaande regeling voor de zg. korte verloven (Bijblad No. 11151). Behoud van de betrekking gedurende het verlof is uit een oogpunt van dienstbelang niet gewenscht, daar alsdan tijdelijke vervanging niet mogelijk zou zijn.

Artikel 3.

Conform de bestaande regeling in Bijblad No. 12843.

Artikel 4.

Dit artikel regelt de toekenning van wachtgeld en onderstand bij niet-herplaatsing van de in artikel 1 bedoelde verlofgangers voor zoover zij in vasten dienst van den Lande zijn. Een wachtgeld van 33 $\frac{1}{3}$ % van de laatstgenoten activiteitsbezoldiging wordt een voldoende tegemoetkoming geacht ook in de gevallen, dat herplaatsing wegens inkrimping van formaties niet mogelijk is, wijl betrokkenen om bij hen zelf gelegen redenen den dienst hebben nedergelegd en een niet-herplaatsing voor hen dan ook niet dezelfde beteekenis heeft als de afvloeiing van wegens overcompleet ontslagen landsdienaren. Vermits uitsluitend aan in vasten dienst zijnd personeel wachtgeld en onderstand wordt toegekend, kunnen uiteraard de in deze regeling bedoelde tijdelijke krachten niet voor het genot van deze inkomsten in aanmerking komen.

Artikel 5.

Regeling van het ontslag uit de betrekking zonder gelijktijdig ontslag uit 's Lands vasten dienst, waardoor de mogelijkheid wordt geopend om evenals tot dusver ten hoogste twee jaar afwezig te zijn (artikel 1 van de regeling in Bijblad No. 12843), wordt alleen voorgesteld voor Europeesche burgerlijke landsdienaren. Inlandsche landsdienaren toch kunnen thans reeds op verzoek uit de betrekking worden ontslagen, zonder dat dit voor hen ontslag uit 's Lands dienst medebrengt (vgl. Bijblad No. 6648). Voor hen is dus een bepaling als vervat in dat artikel niet noodig. Bovendien zou toepassing van deze bepaling op Inlandsche landsdienaren tengevolge hebben, dat zij, indien zij zich niet binnen 2 jaar voor herplaatsing aanmelden, uit 's Lands dienst moeten worden ontslagen, hetgeen een afwijking

zou vormen van de tot dusver te hunnen aanzien gevolgde gedragslijn. Voor een zoodanige afwijking is de onderwerpelijke regeling niet de plaats.

Artikel 6.

Over het al of niet behouden van rangnummer na terugkeer van verloven buiten bezwaar van het Land handelt artikel 10 van het besluit van 6 December 1933 No. 11 (Staatsblad No. 474). Ten aanzien van de plaats op de ranglijst bij herplaatsing na een ontslag uit de betrekking als bedoeld in het vorig artikel wordt eenzelfde regeling voorgesteld.

Artikel 7.

Landsdienaren, die op verzoek uit de betrekking zijn ontslagen en niet voor herplaatsing in aanmerking komen, zullen voor zoover zij zonder voldoende inkomsten zijn, in het genot kunnen worden gesteld van onderstand, waardoor zij in dezelfde omstandigheid komen te verkeerren als tot nu toe degenen, die van verlof buiten bezwaar van het Land terugkeeren (zie Bijblad No. 11189).

Artikel 8.

In de Bijbladen op het Staatsblad Nos. 6375 en 6376 waren opgenomen bepalingen voor het verleenen van buitenlandsche verloven buiten bezwaar van het Land naar Europa of elders buiten Nederlandsch-Indië aan tijdelijke landsdienaren en voor het verleenen van zoodanige verloven aan Inlandsche en daarmede gelijkgestelde landsdienaren. Voor laatstgenoemde groep bevatten die bepalingen geen maximumtermijn en was voorgeschreven dat de betrekking bleef behouden. Om terzake eenheid te bereiken is in het thans ontworpen artikel 8 der nieuwe regeling voor al deze verloven een normale duur van een jaar voorgeschreven, behoudens eventueele verlenging, terwijl ook overigens de voor de andere verloven buiten bezwaar geldende bepalingen van toepassing zijn verklaard.

Ten einde de noodige uniformiteit te bereiken is voorts in lid 3 bepaald dat ook verlenging van kort verlof verlies van de betrekking medebrengt, zulks in afwijking van de bestaande gedragslijn opgenomen in Bijblad No. 11151.

De nadeelige gevolgen, welke voor betrokkenen uit deze voorziening kunnen voortspruiten, worden opgeheven door de bepaling in artikel 10 lid 2. Bij de huidige constructie toch worden belanghebbenden, in verband met het feit, dat zij hun betrekking niet verloren, alsnog wegens overcompleet ontslagen en vervolgens in het genot van (verhoogd) wachtgeld gesteld, indien van hun diensten na terugkeer geen gebruik meer kan worden gemaakt.

Voortaan kan hun in soortelijke omstandigheden (verhoogd) nonactiviteitstraktement worden toegekend. Regeling van hun inkomsten op deze wijze komt het

meest geeigend voor, wjl de positie van de landsdienaren, wier op den voet van de regeling in Staatsblad 1910 No. 643 verleend kort verlof naar Europa met eenige maanden is verlengd, het meest overeenkomt met die van ambtenaren, die van buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst of wegens ziekte terugkeeren.

Verloven verleend op den voet van art. 2 (3) van het buitenlandsch verlofreglement brengen reeds verlies van de betrekking mede. (vgl. Bijblad No. 11151).

Artikelen 9 en 10.

Volgens de bestaande regeling in Bijblad No. 11189 wordt ten aanzien van de toe te kennen inkomsten aan ambtenaren, terugkeerende van een in aansluiting op een buitenlandsch verlof wegens ziekte of wegens langdurigen dienst verleend buitenlandsch verlof buiten bezwaar van het Land, zonder eenige beperking aangenomen, dat zij terugkeeren van een gewoon buitenlandsch verlof. Deze regeling is onnoodig vrijgevig. Dit heeft geleid tot de voorzieningen als in de ontworpen artikelen 9 en 10 aangegeven.

Artikel 11.

Dit artikel is ongewijzigd uit de bestaande regeling (Bijblad No. 12843) overgenomen. De bevoegdheid tot toekenning van buitenlandsche verloven buiten bezwaar van het Land aan in vasten dienst zijnde landsdienaren op den voet van het buitenlandsch verlofreglement is geregeld bij Staatsblad 1922 No. 641 jo. 743.

Artikel 12.

Vereischt geen toelichting.

NEDERLANDSCH-INDISCHE RAAD

voor Technische Arbitrage (NIRTA).

A. T. V. voor bouwwerken.

Verschenen is de Nirta Mededeelingen No. 7 van September 1934 bevattende de resultaten van arbeid van de Studie Commissie voor het samenstellen van *Algemeene Technische Voorschriften* (A. T. V.) voor de uitvoering van bouwwerken.

Aan deze Commissie was opgedragen, het door de van Regeeringswege ingestelde „Commissie van advies voor de reglementeering van de uitvoering van openbare werken” ingediende ontwerp: „Algemeene Voorwaarden voor de uitvoering bij aanneming der openbare werken in Ned.-Indië” (Reg. A. V.) zoodanig om te werken, dat het voor particulier gebruik geschikt zou zijn, waarbij tevens werd gedacht aan toepassing door autonome ressorten.

Naast de eerstbedoelde Commissie is nog ingesteld een Commissie voor het samenstellen van *Algemeene Administratieve Voorschriften* (A. A. V.) voor de uitvoering van bouwwerken.

De benoeming en installatie dier Commissies geschiedde in December 1931, en heeft het Gouvernement zich bij besluit van 8 Juli 1933 bereid verklaard, de vaststelling van het definitieve ontwerp der Reg. A. V. op te schorten teneinde kennis te kunnen nemen van den arbeid der beide Nirta-Studie Commissies.

De Studie Commissie A. T. V. is in October 1934 samengesteld als volgt:

Lt. Kolonel H. A. E. Vennik, voorzitter,
Ir. W. J. Th. Amonds, Lid, Wnd. Hoofd v/h Laboratorium van Materiaal onderzoek,

Ir. Thomas Karsten, Lid, vertegenwoordiger van den Ned.-Ind. Architecten Kring,

Prof. Ir. J. J. Sprenger, Lid vertegenwoordiger v/d groep Ned.-Indië v/h K. I. v. I.

Ir. R. E. Kerkhoven, Secretaris,

Verdere Leden:

C. J. van Alphen, vertegenwoordiger, Ver Java Hout-handel Mij.

A. M. H. Bake, vertegenwoordiger Handelsver. te Batavia,

G. J. Bel, vertegenwoordiger N. I. Aannemersbond,

Ir. A. C. Ingenegeren, vertegenwoordiger Holl. Beton Mij.

Ir. J. J. Jonker, vertegenwoordiger Prov. West-Java (m.v.),

Ing. V. F. van Katwijk, vertegenwoordiger I. C. A.

Ir. A. L. van der Laaken, vertegenwoordiger S. S.

Ir. W. J. Lemei Jr. Ingenieur Landsgebouwen,

Ir. J. C. K. van Toorenborg, Hig. Prov. West-Java,

Ir. J. A. Verhoef, Ingenieur Stadsgemeente Bandoeng.

De genoemde A. T. V. is een boekwerk op zichzelf van 125 pag. druks en is in drie Deelen gesplitst t. w.

Deel I. Algemeene Voorschriften.

Deel II. Materiaaleischen.

Deel III. Uitvoeringsvoorschriften.

De beginselen aan de A. T. V. ten grondslag liggende zijn dusdanig gesteld, dat zij zoowel door de Regeering als door particulieren en autonome ressorten gebezigd kunnen worden cq. onderdeel van het bestek kunnen vormen, welk laatste dus gering van omvang kan worden gehouden.

Zal in een bestek in het algemeen worden aangegeven, *wat* moet worden uitgevoerd, naar de A. T. V. kan verwezen worden, *hoe* het werk moet worden uitgevoerd.

Aangezien de bedoeling is van de A. T. V. een standaardwerk te maken is kritiek gevraagd in den meest uitgereiden zin zoowel wat de praktische bruikbaarheid der verschillende voorschriften betreft, als aangaande der inhoud, omvang en redactie der uitvoeringsvoorschriften en materiaal keurings eischen.

Wij meenen, dat de A. T. V. Commissie zeer goed geslaagd is in den opzet van het werk en vertrouwen, dat haar arbeid t.g.t. ten volle zal worden gehonoreerd.

MUTATIES.

Ontslagen :

op verzoek, wegens volbrachten diensttijd met ingang van ultimo December 1934, eervol en met recht op pensioen uit s'Lands dienst, **G. A. A. Adriaan**, ambtenaar op non-activiteit, laatstelijk Opzichter 1e klasse bij 's Lands Waterstaat en **Ch. M. van Nooyen** ambtenaar op non-activiteit, laatstelijk Hoofdopzichter bij 's Lands Waterstaat.

Verleend :

wegens zevenjarigen dienst negen maanden verlof naar Europa aan **H. C. J. de Haan**, Opzichter v.d. Landsgebouwen, ingaande 3 Juni 1935.

Toegevoegd :

aan den Resident van Bali en Lombok, den tw. werktuigkundig Opzichter bij s'Lands Waterstaat, **M. E. Ripassa**, thans toegevoegd aan den Resident van Tapanoeli.

ingaande 8 December 1934, aan den Resident van Tapanoeli.

ingaande 8 December 1934, aan den Resident van Bangka en Onderhoorigheden teneinde als **E. A. W.** ambtenaar in genoemd gewest op te treden, den tw. bouwkundig architect bij s'Lands Waterstaat, **W. Kroese**, thans geplaatst bij het Dept. V. en W.

Benoemd :

tot opzichter bij s'Lands Waterstaat en toegevoegd a/d Res. van Riores en Onderhoorigheden **Mas Joesoef Soeriaatmadja** ambtenaar op w. g., laatstelijk opzichter bij 's Lands Waterstaat.

Werkzaamgesteld :

als werkbaas op maandelijik bij s'Lands Waterstaat en toegevoegd a/d Res. van Riores en Onderhoorigheden **H. M. Verbeek** ambtenaar op w. g. laatstelijk werkbaas bij s'Lands Waterstaat.

Storm, IJs en Walvisschen.

geschreven en geteekend door
Willem van der Does.

Een moderne Vikingtocht !

Een Pool — Odyssee !

Een reisverhaal naar het koude Zuiden.

De Vereeniging van Gezagvoerders en Stuurlieden heeft een goed werk gedaan door het uitgeven van dit fraaie boek, dat 375 pagina's groot formaat bevat en niet minder dan 180 keurige pentteekeningen, allen even interessant.

Het boek beschrijft een reis, die de bekende Zee-schilder Van der Does met een Noorsche walvisch-vaarder gemaakt heeft vanuit Noorwegen naar de Zuidpool en terug.

De schrijver, zelf een oud-zeeman, geeft in boeiende taal zijn visie weer op de zee, op het varen. Maar het verhaal wordt vooral spannend, als het eeuwige ijs is bereikt en men ter walvischvangst tijgt.

De overal in het boek opgenomen keurige teekeningen geven het verhaal extra bekooring en zoo is het geheel, dat ook typografisch keurig verzorgd werd door Albrecht & Co, geworden tot een werk dat ieder-een gaarne zal bezitten. De prijs is voor zulk een boek bizonder laag te noemen : f 5,90.

Ook onze oudere jongens zullen ervan genieten, want het is een reisverhaal vol spannende avonturen.

Wij kunnen het ten zeerste aanbevelen !

*Is Uw Contributie al voldaan ?
Zoo neen! . . . Stel dan niet uit
maar Doe het Heden !*

Verschenen bij A. C. Nix en Co. te Bandoeng, de volgende uitgaven :

„ZAKBOEK VOOR TECHNICI”

Een handig boekje met een keur van gegevens en wenken op technisch gebied, samengesteld door J. H. van Mechelen en vele medewerkers. Omvang ruim 460 blz. Prijs voor leden V. v. B. f 2.90; voor niet leden f 3.50.

„HET VERVAARDIGEN VAN NOMO- EN DIAGRAMMEN”

door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B. O. W.

Een zeer practische handleiding voor het maken van nomo- en diagrammen, met vele voorbeelden en figuren. Omvang 45 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 1.35; voor niet leden f 1.75.

„HET TRACEEREN VAN WEGEN EN BESCHOUWINGEN OVER WEG-CONSTRUCTIES”

3e druk

omgewerkt en herzien door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B. O. W. Omvang 95 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 1.50; voor niet leden f 2.—

Toezening geschiedt franco, indien remise bij bestelling.

ONZE BOEKENLIJST.

Bij de drukkerij A. C. Nix en Co. te Bandoeng zijn de ondervolgende boeken te krijgen, na toezending van de kosten per postwissel. Geeft deze lijst ook ter inzage aan Uwe kennissen, die (nog) geen lid zijn der Vereeniging van Bouwkundigen. Bij beduidende afname kunnen wij korting op provisie toestaan.

- | | | |
|---|----------------------|--------|
| 1. Staten voor de berekening van grondverzet | à f 0.30 franco pp. | f 0.40 |
| 2. Een économischer werkwijze voor oppervlakte-asphalteering | „ „ 1.— „ | „ 1.10 |
| 3. Technische Hygiëne „Watervverzorging”. | „ „ 2.50 „ | „ 2.75 |
| 4. Knikmonogram. | „ „ 0.25 „ | „ 0.30 |
| 5. Keuring van dakpannen | „ „ 0.15 „ | „ 0.20 |
| 6. Opgave Architects-examen 1929 | „ „ 0.75 „ | „ 0.85 |
| 7. Opgave Architects-examen 1930 | „ „ 1.— „ | „ 1.10 |
| 8. Statisch bepaalde en niet-statisch bepaalde balken | „ „ 0.75 „ | „ 0.85 |
| 9. Grepen uit de leer der Hydraulica. | „ „ 1.25 „ | „ 1.35 |
| 10. Gewapend-beton. Statica en sterkteleer. Deel I | „ „ 2.50 „ | „ 2.60 |
| 11. Gewapend-beton. Deel II | „ „ 4.— „ | „ 4.20 |
| 12. De beteekenis van den cementsteen in gietbeton | „ „ 1.— „ | „ 1.10 |
| 13. Krachtleveringsmachines | „ „ 2.— „ | „ 2.10 |
| 14. De Compensatie-planimeter | „ „ 0.25 „ | „ 0.30 |
| 15. Ranglijstenboekje Schaal B. 12 personeel bij de B. O. W., en ledenlijst V. v. B. | „ „ 0.25 „ | „ 0.30 |
| 16. Complete oude jaargangen I. B. T., zoolang de voorraad strekt, voor leden V. v. B. en abonnees I. B. T. tegen een zeer gering bedrag verkrijgbaar. <i>Haast U, want wij willen den voorraad spoedigst opruimen!</i> | | |
| 17. De B. B. L. en Indianisatie | à f 0.50 franco p.p. | f 0.60 |

Voor niet-leden wordt de prijs met 20% verhoogd.

Bij bestellingen boven f 10.— geven wij 10% korting; boven f 25.— kunnen wij 15% korting toestaan. Bestellingen tot een hooger bedrag nader overéén te komen.